

ZLOČIN NA BRDU POGLEDIĆ KRAJ GLINE

Ponovljeno suđenje

Županijski sud u Sisku

Vijeće za ratne zločine:

Sutkinja Snježana Mrkoci, Predsjednica Vijeća
Sutkinja Ljubica Rendulić-Holzer, članica Vijeća
Sudac Predrag Jovanić, član Vijeća

Predmet: K-26/06; ratni zločin protiv civilnog stanovništva, čl. 120. st.1. OKZRH

Optuženi: Rade Miljević, nalazi se u pritvoru Županijskog zatvora u Sisku

Optužnica: Županijskog državnog odvjetništva u Sisku K-DO-03/06 od 4. rujna 2006., činjenični opis mijenjan na glavnoj raspravi od 9. svibnja 2007.

Zastupnik optužnice: Marijan Zgurić, zamjenik Županijskog državnog odvjetnika u Sisku

Branitelji: Zorko Kostanjšek, odvjetnik iz Siska; Veljko Miljević, odvjetnik iz Zagreba, izabrani branitelj

Žrtve - ubijeni civili: Janko Kaurić, Milan Litrić, Borislav Litrić, Ante Žužić

Punomoćnik oštećenika: Darko Rogan, odvjetnik iz Zagreba

Dosadašnji tijek postupka

Rade Miljević uhićen je u Glini kada je iz Srbije (čiji je državljanin) došao u Republiku Hrvatsku (čiji je također državljanin) po novac za naknadu štete na kući. Na ulici, u Glini ga je prepoznao bivši zatočenik logora, a tijekom predistražnih radnji su u policijskoj postaji i drugi bivši zatočenici izvršili prepoznavanje.

Nakon istrage, podizanja optužnice i provedene glavne rasprave donesena je presuda Županijskog suda u Sisku, kojom je Rade Miljević proglašen krivim što je iz zatvora u Glini izveo oštećene civile i predao ih neutvrđenom broju pripadnika diverzantske skupine Jose Kovačevića, koja ih je usmrtila. Radi Miljeviću je izrečena kazna zatvora u trajanju od 14 godina.

Branitelji su se žalili VSRH na ovakvu presudu zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, povrede KZ-a, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te zbog pogrešne odluke o kazni s prijedlogom da se prvostupanjska presuda ukine i vrati na ponovno odlučivanje pred izmijenjeno vijeće ili da se presuda preinači i optuženika oslobodi optužbe.

VSRH je našao žalbu osnovanom u dijelu u kojem je činjenično stanje ostalo nepotpuno i pogrešno utvrđeno te je u ukidbenom rješenju I Kž 1024/07-10 od 5. veljače 2008. naložilo ponovno izvođenje svih dokaza, posebice iskaza svjedoka koji su iskazivali proturječno, a prvostupanjskom se sudu naložilo da na temelju ponovno provedenih dokaza ocijeni koje su činjenice sporne, a koje nesporne te iz kojih se razloga iste uzimaju kao dokazane ili nedokazane.

Mjeru pritvora VSRH i dalje smatra kao neophodnu sukladno razlozima iz čl. 102. st.1.t.1 i 4.

Izvještaji s rasprave

28. ožujak 2008. godine – čitanje optužnice, očitovanje o krivnji, dokazni postupak

Postupak prate: Goran Miletić, «Documenta», Nebojša Paunović i Romana Mačešić iz OSCE-a, Slavica Kaurić, supruga oštećenog

Nakon što je Predsjednica Vijeća utvrdila istovjetnost optuženika, zamjenik ŽDO-a Marijan Zgurić je pročitao optužnicu br. K-DO-3/06 od 4. rujna 2006. sa izmijenjenim činjeničnim supstratom od 9. svibnja 2007. godine. Optuženi Rade Miljević se izjasnio da se ne osjeća krivim za djelo koje mu se stavlja na teret izmijenjenom optužnicom.

Suprugu oštećenog civila Janka Kaurića je Predsjednica Vijeća uputila izvan sudnice dok se ne odluči o potrebi njenog ponovnog ispitivanja kao svjedoka. Punomoćnik oštećenika je izjavio da ostaje kod imovinsko-pravnog zahtjeva koji je podnio još u prethodnom postupku.

Na početku dokaznog postupka stranke su se usuglasile da se ponovno pozovu i neposredno ispituju sljedeći svjedoci: Pavla Štajdohar, Zoran Kotnik, Ivica Pereković, Ivan Turudić, Željko Štedlbauer, Damir Vandelić, Đuro Šimunović, Mladen Beneta, Rade Vekić, Dražen Baždar, Nikola Sužnjević, Anica Čučković i Dušan Čelap.

Branitelj Zorko Kostanjšek je priložio pisani podnesak u kojem je zatražio sljedeće:

- 1. Isključenje javnosti zbog osjetljivosti postupka i iskaza svjedoka*
- 2. Tonsko snimanje glavne rasprave*
- 3. Izvršenje očevida u krugu današnje kaznionice Glina uz sudjelovanje svjedoka koji su tempore criminis bili u krugu zatvora*
- 4. Svočenje svjedoka uz predočenje iskaza iz drugih predmeta u kojima su svjedočili u istoj stvari drugačije*
- 5. Saslušanje svjedoka podijeljenih u dvije skupine. Prvu skupinu čini 40 hrvatskih ratnih zarobljenika, dok je druga skupina sastavljena od 15 zatvorskih čuvara od kojih se neki nalaze u Republici Srbiji. Takve svjedoke branitelj predlaže da se saslušaju zamolbenim putem kod nadležnih sudova u Srbiji*
- 6. Ponovno saslušanje sudkog vještaka – patologa*

Vijeće je donijelo rješenje kojim je prihvatilo dokazne prijedloge oko kojih su se stranke usuglasile, a o ostalim dokaznim prijedlozima će se naknadno odlučiti.

15. svibnja 2008. godine - dokazni postupak

Izvještava: Jelena Đokić Jović, «Documenta», Zagreb

Suđenje prate: Jelena Đokić Jović, «Documenta», Maja Kovačević Bošković, Građanski odbor za ljudska prava, Jelena Borić i Nebojša Paunović, Ured OEES-a Zagreb, Davor Trkulja, veleposlanstvo Republike Srbije, Željko Grgurinović, Večernji list, Slavice Kaurić, supruga pokojnog Janka Kaurića, supruga i kćer optuženog

Predsjednica Vijeća utvrdila je da su glavnoj raspravi pristupili svjedoci: Pavle Štajdohar, Ivica Pereković, Zoran Kotnik, Đuro Šimunović i Dražen Baždar. Nije pristupio svjedok Dušan Čelap unatoč urednoj dostavi poziva.

Predsjednica Vijeća otvorila je zasjedanje, objavila predmet glavne rasprave i sastav vijeća, te nakon što je konstatala da su za nastavak glavne rasprave ispunjene sve zakonske pretpostavke, sve nazočne svjedoke, izuzev Pavla Štajdohara, uputila je izvan sudnice.

Svjedočenje Pavle Štajdohara

Svjedok je u potpunosti ostao kod iskaza danih pred istražnim sucem 23. ožujka 2006. god. i u prethodnom postupku, na glavnoj raspravi dana 4. prosinca 2006. godine.

Ponovio je da je nakon dovođenja u glinski logor 29. kolovoza 1991. godine smješten u samicu. Sutradan su u logor dovedeni Milan Litrić, Ante Žužić i Ivica Pereković, dok je Borislav Litrić doveden u razmaku od tri sata od njihovog dovođenja. Svi dovedeni zatvorenici smješteni su u samice, tada ih je u logoru bilo četiri i svaka samica imala je po dva kreveta. Ivica Pereković dijelio je samicu s njim, ali je svjedok jedno vrijeme u samici boravio i sa Antom Žužićem i Milanom i Borislavom Litrić. Pokojni Janko Kaurić doveden je logor 15-tak dana kasnije i smješten je u tzv. "muzičku dvoranu", no kritičnog dana iz kruga zatvora odveden je iz samice, ali svjedok nije znao kako je dospio tamo.

21. rujna 1991. g. u vrijeme dolaska optuženika u zatvor, decidirano je ustvrdio, bio je zajedno s Ivicom Pereković u krugu logora, ispod šatora koji je bio postavljen kako bi zatvorenici pod njim ručali.¹ U trenutku kada se na željeznim vratima, a kroz koja se ulazilo u zatvor, začulo lupanje, na dvorištu je od stražara bio jedino Nenad Petrović. On je upitao tko je, a svjedok je čuo da osoba izvana odgovara „Miljević“. Osoba koja je tada ušla u krug zatvora na sebi je imala maskirnu uniformu, u ruci je nosila kalašnjikov s preklopnim kundakom, dok joj je oko pasa iz futrole oficirskog opasača virio pištolj s kvačicom, što je upućivalo da je riječ o pištolju marke „TT“.

Osoba koja se predstavila kao Miljević dala je stražaru cedulju, a on je nedugo zatim iz unutrašnjosti zatvora izveo oštećene Antu Žužića, Milana i Borislava Litrića i Janka Kaurića. Sva četvorica oštećenika izvedena su iz samice, prvi je izašao Janko Kaurić, zatim Milan i Borislav Litrić, dok je Ante Žužić izašao posljednji. Nitko se pri tom nije opirao. Osoba koja se predstavila kao Miljević izvela je zatim ovu četvoricu iz kruga zatvora.

---

¹ Svjedok Ivica Pereković iskazao je kako je tada bio u sobi a s njime je, pored oštećenika, bio i Pavle Štajdohar.

Zbog različitosti u iskazima ispitanih svjedoka koje u prvostupanjskoj presudi nisu bile razjašnjene, te su izazivale dvojbu u pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, Vrhovni sud RH je rješenjem broj I Kž 1024/07-10 od 5. veljače 2008. god. ukinuo prvostupanjsku presudu i predmet vratio sudu prvog stupnja na ponovno suđenje.

Ubrzo nakon toga 20-tak zatvorenika u pratnji zatvorskih stražara izašlo je na dvorište kako bi ručali i tada se stražar Nenad Petrović, a kako je svjedok rekao, obratio svojim kolegama, zatvorskim stražarima riječima: „imamo četvoricu manje, odveo ih je Rade Miljević“.

Svjedok je ustvrdio da je Borislav Litrić kritičnog dana odveden iz kruga zatvora, te da nije preminuo u zatvoru od posljedica batinanja.² Naime, tijekom svjedokovog boravka u glinskom zatvoru od 29. kolovoza 1991. g. do 3. ožujka 1992. g. od posljedica batinanja u zatvoru su preminuli Stjepan Štincl, Ivan Palaić iz Petrinje i Ivan Gregurić iz Viduševca.

Optuženika po fizičkom izgledu nije prepoznao sa sigurnošću kao osobu koja je ušla u krug zatvora i odvela oštećene, ali je potvrdio da se osoba koja je lupala na vrata zatvora predstavila kao Miljević, odnosno da je stražar Nenad Petrović izvijestio kolege da na ručku imaju četvoricu manje, jer ih je odveo Rade Miljević. Međutim, optuženik je vrlo sličan osobi koja je kritične zgrade bila u krugu zatvora.

Prilikom dovođenja u logor dežurni stražar je bio Dragan Matijević, koji je kao Duro Šimunović i Žarko Zlokas bio pripadnik Vojne policije. Svi su, naime nosili bijele opasače i bijela oprtače što je bilo karakteristično za pripadnike Vojne policije i iste je viđao u krugu zatvora.

Branitelj optuženika i optuženik uložili su prigovor svjedočenju smatrajući da svjedok nije govorio istinu.

Svjedočenje Dražena Baždara

Svjedok je u cijelosti ostao kod iskaza od 23. ožujka 2006. g. i 11. prosinca 2007.g.

Rekao je da je pokojnog Antu Žužića osobno poznao. U vrijeme inkriminiranih događaja bio je pripadnik Vojne policije i iz kantine, gdje je običavao boraviti, mogao je kroz rešetke vidjeti dvorište zatvora. Upravo je tamo viđao ovu četvoricu zatvorenika dok su šetali, a uočio bi i da teško hodaju, ali na njima nije primijetio ikakve ozlijede. Od kolega Mile Arbutine, Živka Marića, Đure Zlonoge, Zinaja Vasilja, također pripadnika Vojne policije čuo je da su završili na Poglediću. Svi pripadnici Vojne policije nosili su SMB uniforme. Tek ujesen 1991. g. pojedinci, među kojima je bio i svjedok, uspjeli su dobiti maskirne uniforme. Pretpostavio je da su Ante Žužić, Milan i Borislav Litrić, te Janko Kaurić iz zatvora odvedeni noću kako ih nitko ne vidi.

Svjedok nije znao tko je odveo oštećenike iz zatvora. Nikada nije čuo da bi Željko Zlokas ili Dragan Matijević, također pripadnici Vojne policije, odveli oštećene, iako mu je poznato da je Dragan Matijević iz Vojne policije prešao raditi kao stražar u zatvoru.

Optuženi Rade Miljević nije bio pripadnik Vojne policije.

---

² Pravomoćnom presudom broj K-23/92 Ranko Pralica i Stanko Palančan proglašeni su krivim da su, između ostalog čuvarima zatvora u Glini, naredili zatvaranje u samicu, mučenje i tuču zarobljenika, od kojih udaraca je ratni zarobljenik ZNG-a Borislav Litrić, preminuo u zatvoru. Nasuprot citiranoj pravomoćnoj presudi, u prethodno vođenom kaznenom postupku, optuženik Rade Miljević proglašen je krivim da je izveo iz zatvora zatočene civilne osobe, među kojima i Borislava Litrića, te ga radi likvidacije predao neutvrđenom broju naoružani nepoznatih osoba koje su ga usmratile.

Zastupnik optužbe i branitelj optuženika uložili su prigovor na svjedočenje smatrajući da svjedok nije želio reći sve što mu je o predmetu poznato.

Svjedočenje Ivica Perekovića

Svjedok je izjavio da u cijelosti ostaje kod iskaza danih 23. ožujka 2006.g. i 4. prosinca 2006. g. no, danas ne bi mogao sve ponoviti, jer se nakon godinu i pol dana od davanja posljednjeg iskaza ne može sjetiti svega što je govorio.

Prisjetio se da je skupa s Pavlom Štajdoharom u logoru bio zadužen za posluživanje jela zatvorenicima, pranje posuđa i pospremanje. Sa Štajdoharom je dijelio i samicu nakon što je doveden u logor, no samo nekoliko dana, jer su uskoro premješteni u tzv „ muzičku dvoranu“.

Više puta je ponovio da ostaje kod svega što je rekao, da ga se dalje ne ispituje, jer je slabih živaca i više se ničega ne može sjetiti.

Svjedočenje Zorana Kotnika

U glinskom zatvoru bio je od 15. rujna do 30. listopada 1991. g., poznavao je optuženika iz tog vremena, ...“ tvrdim da me je Rade Miljević tukao dok sam boravio u zatvoru sigurno dva ili tri puta. Vidali smo ga u krugu zatvora, pa pretpostavljam da je tamo i radio, jer je imao oružje, a svi s oružjem za nas su bili stražari“.³

Nakon dovođenja u zatvor smješten je u tzv. „ muzičku dvoranu“ i to skupa sa još 60 osoba, polovicom pripadnika MUP-a, među koje je i sam spadao i polovicom pripadnika ZNG-a. Pokojni Janko Kaurić naknadno je doveden i boravio je s njima samo jednu noć, već sutradan oko 10,30 sati je odveden. Žestoko se opirao odvođenju, stražari su ga morali odvojiti od svjedoka, a kada je izveden van, svjedok je kroz prozor prostorije vidio da su iz samica izveli i Milana i Borislava Litrića, te Antu Žužića.⁴ Njihova imena zna, jer su ih stražari tada prozivali. Od stražara je čuo da je oštećenike odveo Rade Miljević, dok lupanje na vrata zatvora, a koje je prethodilo ulasku optuženika u zatvor, nije čuo.

Svjedočenje Dure Šimunovića

Ostao je u potpunosti kod ranije danih iskaza.

Kao pripadnik Vojne policije nije imao pristup u krug zatvora. Za vrijeme rata pripadnici Vojne policije bili su i njegovi kolege Dražen Baždar, Željko Zlokas i Dragan Matijević. S njima o likvidaciji četvorice zatvorenika nikada nije razgovarao. Po gradu se inače pričalo da su oštećenike „smaknuli“ pripadnici Vojne policije.

---

³ U prethodnom postupku svjedok je izjavio da je optuženik bio stražar u zatvoru, da ga je vidao svaki drugi ili treći dan ovisno od njegovog rasporeda na poslu...

⁴ U prethodnom postupku svjedok je tvrdio da su oštećenici, točnije Janko Kaurić, Mi lan i Borislav Litrić bili sa njim u sobi (dakle nisu bili u samici) kada je ušao zamjenik komandira glinskog zatvora i izvukao ovu trojicu, a da je za to vrijeme vani stajao Ante Žužić sa optuženikom Radom Miljevićem.

U inkriminirano vrijeme iz hodnika koji vodi do kantine viđao je u krugu zatvora oštećenike i tada na njima nije primijetio ikakve ozlijede. Pavla Štajdohara poznaje od prije rata, ali nije znao da se isti tada nalazio u glinskom zatvoru.

Prisjetio se da su pripadnici Vojne policije išli na razmjene, on je konkretno jednom prigodom dobio zadaću čuvati ranjenika u bolnici, no o zadaćama pripadnika Vojne policije nije se, koliko mu je bilo poznato, vodio dnevnik.

Zastupnik optužbe i branitelj optuženika uložili su prigovor na svjedočenje smatrajući da svjedok nije želio reći sve što mu je o predmetu poznato.

16. svibnja 2008. godine - nastavak dokaznog postupka

Izvjestava: Jelena Đokić Jović, «Documenta», Zagreb

Suđenje prate: Jelena Đokić Jović, «Documenta», Maja Kovačević Bošković, Građanski odbor za ljudska prava, Jelena Borić i Nebojaša Paunović, Ured OEES-a Zagreb, Slavica Kaurić, supruga pokojnog Janka Kaurića, supruga i kćer optuženog

Predsjednica Vijeća utvrdila je da su glavnoj raspravi pristupili svjedoci: Nikola Sužnjević, Ivan Turudić, Mladen Beneta, Rade Vekić i Anica Čučković. Glavnoj raspravi nisu pristupili svjedoci Željko Štedlbauer i Damir Vandelić. Isti su nedolazak ispričali neodgodivim poslovnim obvezama.

Odluka Vijeća o isključenju javnosti i tonskom snimanju rasprava

Odlučujući o prijedlogu branitelja koji je pismenim podneskom zatražio isključenje javnosti zbog osjetljivosti postupka i iskaza svjedoka, **Predsjednica Vijeća je prijedlog odbila**, konstatirajući da je o istom već pravomoćno odlučeno u prethodnom postupku.

Odbijajući prijedlog branitelja za provedbu tonskog snimanja glavne rasprave, **Predsjednica Vijeća** ustvrdila je da sud nema tehničke mogućnosti za takvo snimanje, te da će na prijedlog stranke ili po službenoj dužnosti naložiti da se u zapisnik doslovce upišu izjave koje smatra osobito važnim, a sukladno odredbi članka 313. st. 4. ZKP-a.

Branitelj optuženika prigovorio je ovakvoj odluci Predsjednice Vijeća, jer se prijedlog odnosio na tonsko snimanje tijekom glavne rasprave tonskim uređajem obrane.

Predsjednica Vijeća je sve nazočne svjedoke, osim Nikole Sužnjevića, uputila izvan sudnice.

Svjedočenje Nikole Sužnjevića

Ostao je u potpunosti kod ranije danog iskaza.

Ponovio je da je bio dobro upoznat s prilikama koje su tada vladali u Glini, 1991. obnašao je dužnost istražnog suca u Okružnom sudu u Glini, te je ustvrdio da optuženik Rade Miljević nije bio toliko moćan da bi iz zatvora mogao izvesti određene ljude koji su tamo bili zatočeni,

odnosno da bi mogao odlučivati o njihovom životu i smrti. U zatvor je, naglasio je, bilo dosta teško ući.

Svjedok je optuženika Radu Miljević viđao u desnom krilu zgrade koja je pripadala TO-i, a isti kao pripadnik regularne vojske, tada Republike Srpske Krajine nije mogao naložiti izvođenje određenih ljudi iz zatvora radi likvidacije. Osobe koje su raspolagale takvim ovlastima bile su pripadnici paravojnih skupina.

Iz desne prostorije zatvora veličine 3x3 metra, kao i iz lijeve prostorije, u kojoj je bio smješten dežurni službenik, mogao se vidjeti ulaz u krug zatvora.

Osoba po imenu Janjatović, za vrijeme rata bio je veterinarski tehničar u Glini, sada je u Americi ili Kanadi, rekla mu je da zna tko je likvidirao Antu Žužića. Svjedok je inzistirao da mu se ne otkrije identitet počinitelja, jer ne bi odolio da ga ne prijavi.

Zastupnik optužbe uložio je prigovor na svjedočenje smatrajući da svjedok nije želio reći sve što mu je o predmetu poznato.

Svjedočenje Ivana Turudića

Ostao je u potpunosti kod ranije danih iskaza

Ponovio je da su oštećenici kritičnog dana izvedeni iz samica i to u vrijeme ručka. U dvorištu zatvora tada su se nalazili Nenad Petrović, stražar, kao i Pavle Štajdohar i Ivica Pereković, zatvorenici koji su bili zaduženi za podjelu ručka.

Stražar Nenad Petrović, koji je inače zatvorenicima volio priopćavati loše vijesti, rekao je da će ih na ručku biti četvorica manje, jer da je tu četvoricu odveo Rade Miljević. Naime, osoba koja je nakon kucanja na ulazna vrata zatvora, ušla u krug zatvora, prije ulaska se predstavila kao Miljević.

Prilikom odvođenja zatvorenici nisu pružali otpor. To je bilo bespredmetno i strogo se kažnjavalo. Iz zatvora su izlazili dvojica po dvojica, a to je i inače bio raspored koji su zatvorenici morali formirati prilikom izlaska iz ćelija. Osoba koja se predstavila kao Miljević izašla je sa zatočenicima stojeći na kraju kolone. Prije nego što su se glavna vrata zatvorila, svjedok je uspio izvan zatvora vidjeti djelić nekakvog bijelog auta.

Oštećenici nikada nisu boravili u tzv. muzičkoj dvorani.

Osoba koja je oštećenike odvela iz zatvora nosila je maskirnu uniformu, bila je svakako mlađa, mršavija, sa manje sjede kose, a ovdje prisutni optuženik Rade Miljević, nedvojbeno podsjeća na tu osobu.

Tijela kaznenog progona u svezi događaja u glinskom zatvoru nikada nije kontaktirao, nebrojeno puta je događaje iz glinskog logora prepričavao članovima obitelji i prijateljima.

Za podatke koji su navedeni u knjizi primopredaje zatvorske straže prema kojima je 4. i 9. rujna 1991. godine vođen u bolnicu, ustvrdio je da nisu točni. U bolnicu je naime, vođen 2. rujna 1991.g.

Đuro Šimunović, vojni policajac pretukao ga je odmah po dolasku u logor. Svi pripadnici Vojne policije imali su bijele opasače, ulazili su u krug zatvora, zatvorenici su ih zvali „telefonaši“, jer su nosili poljski induktorski telefon i pomoću njega su zatvorenike mučili strujom.

Borislav Litrić je kritičnog dana zajedno sa ostalom trojicom zatvorenika odveden iz zatvora, ne postoji mogućnost da je isti preminuo od posljedica premlaćivanja u zatvoru.

Svjedok je potvrdio da su po posljedica premlaćivanja u zatvoru preminuli: Gregurić Ivan, Šmidsl Stjepan i Palaić Ivan.

Predsjednica Vijeća konstatirala je da je u knjizi zatvorenika evidentiran datum smrti navedenih osoba.

Svjedočenje Ankice Čučković

Ostala je u potpunosti kod ranije danog iskaza.

Ponovila je da o stradanju Milana i Borislava Litrića i Ante Žužića nema neposrednih saznanja. Iz priča sumještana zna da su isti pobijeni. Janka Kaurića nije poznavala.

Svjedočenje Mladena Benete

Svjedok je izjavio da zbog narušenog psihičkog zdravlja nije u mogućnosti svjedočiti. U cijelosti ostaje kod ranije danih iskaza.⁵

Predsjednica Vijeća obvezala je svjedoka da u roku od 15 dana dostavi presliku medicinske dokumentacije kojom argumentira današnje psihofizičko stanje.

Svjedočenje Rade Vekića

Ostao je u potpunosti kod ranije danih iskaza

Čuo je da su Milan i Borislav Litrić i Ante Žužić likvidirani iz odmazde, a zbog pogibije trojice srpskih vojnika. Misli da su ubijeni srpski vojnici bili ili braća Šteković i vojnik Baltić ili braća Baltić i vojnik Šteković.

Ne zna tko je odgovoran za smrt Litrića i Antu Žužića, ali optuženik Rade Miljević sigurno nije.

Zastupnik optužbe uložio je prigovorio da svjedok nije rekao sve što mu je o predmetu poznato.

---

⁵ Člankom 243. st. 2. Zakona o kaznenom postupku uređen je postupak u odnosu na svjedoka koji je došao sukladno pozivu, ali bez zakonskih razloga neće svjedočiti. Takav svjedok može se najprije novčano kazniti (do 20.000,00 kn.), a zatim se može zatvoriti. Kao razlog iz kojeg svjedok neće svjedočiti dolazi u obzir i opasnost za život, tijelo i imovinu svjedoka.

Zastupnik optužbe i branitelj optuženika predložili su da se svakako ispituju svjedoci **Mladen Beneta i Ivica Pereković** o svim okolnostima o kojima su odbili iskazivati, a da u suprotnom sud primjeni postupak uređen odredbama Zakona o kaznenom postupku. Također su ostali kod prijedloga da se ponovo pozovu i neposredno saslušaju svjedoci **Željko Šedlbauer, Damir Vandelić i Dušan Čelap**.

Branitelj optuženika ostao je kod svih prijedloga koje je iznio u pisanom podnesku od 13. ožujka 2008. g.

Zastupnik optužbe nije se protivio prijedlozima obrane.

Odluka o dokaznim prijedlozima

Vijeće je usvojilo prijedlog branitelja i optuženika, te će se radi neposrednog saslušanja u nastavku glavne rasprave ispitati slijedeći svjedoci: Kruno Filjak, Marinko Jajčević, Josip Lakić, Roland Soldo, Dražen Razum, Vlado Filipčić, Davor Ivan Rođak, Krunoslav Balgušević, Klaudio Brozd, Nenad Đurić, Dražen Milković, Vedran Srdar, Davor Čajko, Dalibor Šušnjić, Damir Vnovček, Mario Marinković, Nedeljko Momčilović, Jovo Vujaklija, Radovan Jović.

O ostalim dokaznim prijedlozima odlučit će se naknadno.

11. lipnja 2008. godine - nastavak dokaznog postupka

Izveštava: Maja Kovačević Bošković, Građanski odbor za ljudska prava

Raspravu su pratili: Veselinka Kastratović, Centar za mir Osijek, Jelena Đokić Jović, Documenta, Maja Kovačević Bošković, Građanski odbor za ljudska prava, Jelena Borić i Nebojaša Paunović, Ured OEES-a Zagreb, Čobanov Saša, HHO, Željko Grgurinović, Večernji list, Slavice Kaurić, supruga pokojnog Janka Kaurića, Mara Milljević, supruga optuženog Rade Miljevića.

Svjedok Ronald Soldo

Svjedok je u vrijeme kritičnih događaja bio je pripadnik pričuvnog sastava MUP-a RH. Dana 12. rujna 1991. godine, nakon pada Hrvatske Kostajnice, zarobljen je. Sa skupinom zarobljenika odvezen je u Kukuruzare, potom u zatvor u Glinu. U Glini je bio do 31. listopada 1991. godine, kada je razmijenjen. Za vrijeme dok je on bio zatočen u zatvoru u Glini, iz zatvora je odvedeno 4-5 civila. Osobno je vidio da su civile odvele 3-4 uniformirane osobe.

Nisu mu poznate osobe Milan i Borislav Litrić, niti Ante Žužić. Za osobu imenom Janko Kaurić misli da je bio mještalin, u zatvoru je bio u samici, iz koje nije smio izlaziti. Svjedoku nisu poznate osobe Ivica Cindrić, Ivica Pereković i Pavle Štajdohar.

Osobu imenom Rade Miljević svjedok ne poznaje.

Svjedok Josip Lakić

Svjedok je u vrijeme kritičnih događaja bio je pripadnik ZNG-a u Hrvatskoj Kostajnici. Dana 12. rujna 1991 godine, zarobili su ga pripadnici srpskih paravojnih formacija. Odveden je u Kukuruzare, a nakon toga u Glinu, gdje je bio zatočen do 1. studenog 1991 godine, kada je razmijenjen.

Imena Janko Karić, Ante Žužić, Milan i Borislav Litrić nisu mu poznata. Rekao je da su u samicama bili zatočeni civili. Vidio ih je kad je nosio hranu jednoj premlaćenoj osobi. Svjedok je bio zadužen za djeljenje hrane nakon dovođenja u Glinu. Kad je pretučen hranu je dijelila druga vojna osoba.

Ne sjeća se da je ikada u krugu zatvora ili izvan kruga vidio automobil.

Imena Rade Miljević se ne sjeća .

Svjedok Vlado Filipčić

Svjedok je u vrijeme kritičnih događaja bio je pripadnik aktivnog sastava MUP-a. Dana 12. rujana 1991. godine zarobljen je u Hrvatskoj Kostajnici, sa drugim pripadnicima svoje postrojbe. Odvedeni su u Kukuruzare, a nakon par dana u zatvor u Glinu, gdje je bio zatočen do 31. listopada 1991. godine, kada je razmijenjen.

Imena Janko Kaurić, Milan i Borislav Litrić, Ante Žužić. Za vrijeme njegova zatočenja u Glini nije preminula niti jedna od osoba koje su s njim bile zatočene u istoj prostoriji. Zna da je umrla jedna osoba koja je bila zatočena u samici. Poznato mu je da su neki ljudi boravili u samicama, no, ne zna jesu li bili civili ili vojne osobe. Nema saznanja da je netko odveden iz samica.

Ime Rade Miljević, svjedoku nije poznato.

Svjedok Dražen Razum

Svjedok je u vrijeme kritičnih događaja bio pripadnik aktivnog sastava MUP-a. Dana 12. rujna 1991. godine zarobljen je u Hrvatskoj Kostajnici. Odveden je u Kukuruzare, u vatrogasni dom, a potom, nakon nekoliko dana, u zatvor u Glinu, gdje je bio do 31. listopada 1991. godine, kada je razmijenjen.

Ne sjeća se da su s njim u zatvoru boravile osobe imenom Janko Kaurić, Milan i Borislav Litrić i Ante Žužić. Svjedok ne zna jesu li iz zatvora u Glini odvedene neke osobe, ali se sjeća da su u Kukuruzarima odvedeni neki dečki, koje više nije vidio. U zatvor u Glini dovedene su neke osobe, koji nisu bili pripadnici policije. Svjedok nema saznanja da je netko boravio u samicama. Od osoba koje su tukle zarobljenike svjedok se sjeća imena Mile Paspalj, Čevo, Pero, no prava imena im nije znao jer su se svi oslovljavali nadimcima.

Dok je bio zatočen u zatvoru u Glini, nije čuo ime Rade Miljević.

Svjedok Kruno Filjak

Svjedok je u vrijeme kritičnih događaja bio je pripadnik aktivnog sastava MUP-a RH. Zarobljen je dana 12. rujna 1991. godine, u Hrvatskoj Kostajnici. Odveden je u Kukuruzare, u vatrogasni dom, a nekoliko dana nakon toga u zatvor u Glinu, gdje je bio zatočen do 31. listopada 1991. godine kada je razmijenjen.

Imena Janko Kaurić, Milan i Borislav Litrić te Ante Žužić svjedoku nisu poznata. Za vrijeme dok je svjedok bio zatočen u zatvoru u Glini, u zatvoru je umrla jedna osoba, od posljedica

premlaćivanja. Nije mu poznato da je tko, iz prostorije u kojoj je svjedok bio zatočen, odveden iz zatvora i da se nije vratio. Par dana prije svjedokove razmjene, u zatvor su dovedeni su civili, uglavnom starije osobe. Sjeća se da su u zgradi, osim prostorije u kojoj je bio zatočen svjedok i ostali zatočeni policajci i vojnici, bile su 3-4 prostorije, samice.

Sjeća se da su u samicama bile zatočene dvije osobe. S obzirom da su bili u velikom strahu, premlaćivani, morali su cijelo vrijeme imati spuštene glave, ruke na leđima. Osobe, koje su dolazile u krug zatvora i koje su ih tukle, bile u uniformama, a dolazile su i osobe u uniformama s bijelim oprtačima, pripadnici vojne policije.

Ime Rade Miljević svjedoku nisu poznato.

Svjedok Marinko Jajčević

Svjedok je u vrijeme kritičnih događaja bio je pripadnik aktivnog sastava MUP-a. Sa pripadnicima svoje postrojbe, dana 12. rujna 1991. godine, zarobljen je, odveden u Kukuruzare, a nakon toga u zatvor u Glinu. U zatvoru u Glini bio je zatočen do 31. listopada 1991. godine, kada je razmijenjen. U zatvoru u Glini svjedok je više puta pretučen. Slomljena mu je vilica, nekoliko rebara. Rekao je da je 10-ak dana bio nesposoban izlaziti iz prostorije u kojoj se nalazio. Osobe koje su ga tukle bile su u maskirnim uniformama i imali su vojne opasače.

Osobe Janko Kaurić, Milan i Borislav Litrić i Ante Žužić svjedoku nisu poznate. Nije mu poznato jesu li neke osobe odvedene iz zatvora, a da se kasnije nisu vratile.

Sjeća se da su u zatvoru bile, osim prostorije u kojoj je on bio zatočen, još i samice. Za vrijeme šetnje zatvorskim krugom odlazili su u samice na WC. Tamo su vidjeli u samicama zatočena po dva čovjeka. Tijekom svog zatočenja u zatvoru u Glini u samicama je vidio dvije iste osobe, jednog starijeg i jednog mlađeg muškarca.

Tijekom zatočenja u zatvoru u Glini nije čuo za osobu po imenu Rade Miljević.

13. lipnja 2008. godine - dokazni postupka

Izveštava: Maja Kovačević Bošković, Građanski odbor za ljudska prava

Suđenje prate: Jelena Đokić Jović, «Documenta», Maja Kovačević Bošković, Građanski odbor za ljudska prava, Jelena Borić i Nebojaša Paunović, Ured OEES-a Zagreb, Čobanov Saša, HHO, Željko Grgurinović, Večernji list, Slavice Kaurić, supruga pokojnog Janka Kaurića, Mara Milljević, supruga optuženog Rade Miljevića.

Svjedok Damir Vnovček

Svjedok je u vrijeme kritičnih događaja bio pripadnik rezervnog sastava MUP-a RH. U rujnu 1991. godine zarobljen je u Hrvatskoj Kostajnici. Nakon zarobljavanja odvedeni su u Kukuruzare, potom u zatvor u Glini, gdje je bio zatočen dva mjeseca, nakon čega je razmijenjen. Svjedoku nisu poznate osobe Janko Kaurić, Milan i Borislav Litrić te Ante Žužić. Po dolasku u zatvor u Glini, smješten je u jednu prostoriju zajedno sa još 40-50 ljudi, u kojoj je zatekao neke

osobe koje su kasnije odvedene. Svjedok se sjeća osobe po imenu Turudić. S njim se nakon izlaska iz zatvora nije ni čuo niti vidio.

U glinskom zatvoru se sa nekim stražarima moglo razgovarati. Zatvorenici iz njegove sobe nisu imali nekakvog kontakta sa zatvorenicima iz samicama. U samicama su bile smještene neke osobe, one su u šetnju izlazili odvojeno od drugih zatvorenika.

Ne poznaje osobu imenom Rade Miljević.

Svjedok Frano Triplat

Svjedok je u vrijeme kritičnih događaja bio pripadnik aktivnog sastava MUP- a RH. Zajedno sa pripadnicima svoje postrojbe zarobljen je dana 12. rujna 1991. godine u Hrvatskoj Kostajnici. Odvedeni su u Kukuruzare, gdje su boravili nekoliko dana, a zatim su odvedeni u glinski zatvor. Za vrijeme boravka u Kukuruzarima pripadnici srpske paravojske su ih tukli, psihički i fizički zlostavljali. Najgore je bilo zadnju noć zatočenja u Kukuruzarima. Sutradan je došao poručnik Duško Radulović, i na njegovu intervenciju tortura je prestala. Poručnik Duško Radulović predao ih je Mili Paspalju, nakon čega su odvedeni u zatvor u Glinu.

Svjedoku nisu poznate osobe Janko Kaurić, Milan i Borislav Litrić, te Ante Žužić.

Sjeća se da su u logoru bile dvije osobe smještene u samicama, otac i sin, no boravili su i u njihovoj prostoriji. Te osobe su odvedene nedugo svjedokova dolaska u zatvor u Glini. Po njih je došao stražar, krenuli su u smjeru izlaska iz kruga zatvora. Svjedok je vidio, kroz prozorčić, da ih je vani dočekala grupa ljudi, djelomično su bili u SMB uniformama, a djelomično u šarenim uniformama koje su prethodno uzeli od zarobljenih pripadnika ZNG-a. O sudbini odvedenih muškaraca ništa ne zna niti se o tome išta pričalo.

Nije mu poznato ime Rade Miljević.

Svjedok se sjeća da su u zatvor ulazili pripadnici vojne policije. Tada je maltretiranje zatvorenika bilo pod kontrolom, za razliku od situacija kad su dolazili tzv. «šiltovi». Sjeća se osobe po imenu Dubravko Šimanović. Imao je nešto drugačiji tretman u zatvoru jer se družio sa Milom Paspaljem koji ga je vodio i na telefonske razgovore, kad ga je nešto boljelo dobivao je tablete. Postojalo je nepovjerenje pa su ga se i klonili. Ivana Turudića su zatekli po dolasku u Glinu kao i još nekoliko civila.

Svjedok Nedeljko Momčilović

Od lipnja 1991. godine bio je djelatnik odgojno popravnog doma u Glini. Mobiliziran je i raspoređen u pozadinsku četu. Kamionom je prevezio hranu iz kuhinje na položaje, i za potrebe zatvora u Glini.

Opt. Radu Miljevića poznaje od 1974. godine, zajedno su radili u odgojno popravnom domu u Glini. Svjedoku je poznato da je optuženik u isto vrijeme mobiliziran iako je već bio u mirovini. Svjedok je u krug zatvora u Glini dolazio svakoga dana, dovezio je vodu i hranu. Opuženika nikada nije vidio u krugu zatvora u Glini. O slučaju Rade Miljevića razgovarao je i sa stražarima, koje je poslije vidio u Srbiji. Rekao je da su mu i oni rekli da optuženika nikada nisu vidali u krugu zatvora.

U zatvor u Glini su dolazili pripadnici UNPROFOR-a. Ulazili su u krug zatvora, prali su rublje u «vešeraju» koji se nalazio u sastavu zgrade zatvora.

U krugu zatvora vidio žrtve Milana i Borislava Litrića. Antu Žužića je od ranije poznavao. Janka Kaurića nije poznavao. Svjedok je čuo da su četiri zatočenika nestala iz zatvora, primijetio je da ih nema u šetnji po dvorištu. Nije mu poznata njihova sudbina. Pričalo se da su dovedeni u zatvor jer su imali veze sa pogibijom nekih srpskih vojnika.

Svjedoku je poznato da je optuženik radio na poslovima organizacije pokopa poginulih pripadnika srpske vojske i da je pomagao obiteljima poginulih.

Svjedok smatra da Rade Miljević nije bio na položaju i nije imao ovlasti da odvodi neke ljude iz zatvora. Misli kako je optuženi imao čin vodnika. Poznato mu je da je postojala knjiga primopredaje zatvorske straže. Vidio je tu knjigu u dežurnoj sobi, u knjigu su se upisivali dnevni događaji. Ne sjeća se da je vidio da netko tuče zatvorenike. Nije vidio da se iz kruga zatvora iznose mrtvački sanduci. Svjedok misli da su hranu dijelili zatvorenici. Sjeća se Pavla Štajdohara koji je bio portir prije rata u PIM-u Topusko, misli da je upravo on dijelio hranu. Svjedok je rekao da nije bio u poziciji da 24 sata prati što se događa u zatvorskom krugu. Neki događaji su se mogli dogoditi i bez njegovog saznanja. Rekao je da je dnevno 50-tak ljudi moglo pratiti zbivanja u krugu zatvora. Svjedok nikada nije čuo da je netko spominjao neku konkretnu osobu koja je odvela četvero ljudi iz zatvora. Pričalo se da ih je odvela vojna policija.

Svjedok Jovo Vujaklija

Svjedok je 1991. godine radio u Glini, u pamučnoj predionici. U kolovozu ili rujnu bio je mobiliziran. Nekoliko dana je boravio u zatvoru u Glini. Opt. Radu Miljevića je poznavao i kao sugrađanina. Nije mu bilo poznato što je Rade Miljević radio za vrijeme rata. Vidao ga je na sahranama. Janka Kaurića, Milana i Borislava Litrića i Antu Žužića nije poznavao. Ne zna je li optuženik ulazio u zatvorski krug. Svjedok je, jednom prilikom, išao na položaj u Taborište ili Šatornju. Tada ga je optuženik zamolio da u tom selu pomogne dvojici ljudi, Mati i Mirku. Svjedok im je odnio hranu i cigarete. Ne zna koje su nacionalnosti bile te osobe.

Svjedok Radovan Jović

Svjedok je rekao je da osuđuje zločin koji se dogodio u glinskom zatvoru.

Od 1979 godine do 31. prosinca 1994. godine bio je sudac Općinskog suda u Glini, radio je na parnicama. Nekoliko puta bio je u glinskom zatvoru, u posjeti nekim poznanicima. Svjedokova kuća se nalazila pored zatvora. Imala je direktan pogled prema upravnoj zgradi i većem dijelu dvorišta.

Opt. Radu Miljevića svjedok je viđao tijekom cijelog rata, imao je SMB uniformu. Nikada optuženika nije vidio u šarenoj uniformi. Vidao ga je u krugu zgrade TO, na sprovodima, nikada u krugu zatvora.

Za Janka Kaurića, Milana i Borislava Litrića i Antu Žužića čuo je onda kada su ubijeni. Od ranije je poznavao Antu Žužića. Sjeća se da je odvođenju četvorice zatočenika iz zatvora i njihovom ubojstvu prethodilo stradanje trojice ljudi srpske nacionalnosti, da se radilo o odmazdi. Stradali srpski mladići bili su sin Ranka Baltića i Štekoviću, dok se trećeg ne može sjetiti.

Smatra da je nemoguće da je u odmazdi, zločinu za koji se sudi, sudjelovao optuženik jer se radi o poštonom, odgovornom čovjeku koji nije u stanju počinuti takav zločin. Nakon što ga je

optuženikova supruga, Mara Miljević, zamolila da bude svjedok, razgovarao je s velikim brojem ljudi. Razgovarao je i s ljudima u Srbiji, koji su za vrijeme rata radili u zatvoru. Nitko optuženika nije doveo u vezu sa zločinom. Bilo je priča da su to počinile neke paravojne skupine. Poznato mu je da je Rade Miljević radio oko pokopa ubijenih srpskih mladića i zbrinjavanja njihovih obitelji.

Svjedoku nije poznato da je 1991. godine vojna policija u zatvor dovodila ljude, i da je na bilo koji način sudjelovala u zlostavljanju zatvorenika. Čuo je da su u zlostavljanju sudjelovali uniformirani ljudi ali i civilne osobe.

Nije mu poznato na koji način su ljudi odvođeni iz zatvora. Sjeća se da je prva grupa, koja je bila zarobljena 26. lipnja 1991. godine, prebačena u zatvor u Kninu. Poznato mu je da su drugi išli na razmjenu. Jednom prilikom, kada je bio u zgradi TO, čuo je kako netko viče «tko je odveo te ljude», i odgovor «policija». Svjedok nije siguran da li se taj razgovor odnosio na odvođenje četvorice civila ili na neki drugi slučaj. Siguran je da je to bilo 1991. godine.

Dokazni prijedlozi

Zamjenik ŽDO iz Siska predložio je da se kao svjedok sasluša Dubravko Šimanović. Branitelj je ostao kod dokaznih prijedloga iz podneska od 12. ožujka 2008. godine. Predložio je psihologijsko vještačenje iskaza svjedoka.

Prijedlog o ukidanju pritvora

Branitelj je predložio ukidanje pritvora uz obrazloženje da više ne postoji, s obzirom na tijek dokaznog postupka, stupanj osnovane sumnje da je optuženik počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret.

Odluke Vijeća

Vijeće je prihvatilo suglasne prijedloge Zamjenika ŽDO iz Siska i branitelja optuženika, da se zamolbenim putem organizira ispitivanje ovih svjedoka: Stanka Palančanina i Nenada Petrovića u Republici Bosni i Hercegovini; Đuro Birač, Pero Baltić te Rade Vrga u Republici Srbiji.

Po službenoj dužnosti pozvat će se svjedokinja Marija Litrići vještak dr. Milovan Kubat iz Zavoda za sudsku medicinu iz Zagreba.

Provest će se **očevid** na licu mjesta dana 04. srpnja 2008. godine u 11,00 sati, a radi pokazivanja lica mjesta pozvati će se svjedok Pajo Štajdohar i Ivan Turudić.

Produljen je pritvor protiv opt. Rade Miljevića, koji po rješenju može trajati do pravomoćnosti presude.

04. srpnja 2008. godine – očevid u Kaznionici u Glini

Očevid je obavljen u Kaznionici Glina, koja je za vrijeme okupacije (1991. – 1995.) služila kao zatvor u kojoj su bili zatvoreni hrvatski ratni zarobljenici – pripadnici vojnih i policijskih postrojbi i civili.

Očevidu su prisustvovali sutkinja Snježana Mrkoci, predsjednica Vijeća, zamjenik Županijskog državnog odvjetnika u Sisku Marijan Zgurić, branitelj optuženog Miljevića odvjetnik Zorko Konstanjšek, svjedok Pavle Štajdohar, krim. tehničar Nikole Vidović te punomoćnik oštećenih Darko Rogan.

Svjedok Pavle Štajdohar, zarobljenik zatvora u navedeno vrijeme, objašnjavao je raspored prostorija logora radi utvrđivanja je li itko od zatvorenika bio u mogućnosti vidjeti iz ćelija krug dvorišta te izlazna vrata zatvora.

Svjedok je u jednom trenutku pokazao mjesto gdje je stajao u trenutku kada su oštećenici izvedeni iz kruga zatvora. Utvrđeno je da je pokazano mjesto udaljeno 6,50 metara od izlazne kapije. Nakon pregleda ostalih prostorija koje su u navedenom periodu služile kao zatvorske ćelije i sobe za ispitivanje, pregledana je i zgrada u kojoj se nalazila Komanda štaba Teritorijalne obrane. Utvrđeno je da se navedena zgrada nalazi potpuno izdvojena od ranije navedenih objekata, te da iz kruga zgrade nije moguće vidjeti krug zatvora u kojem su se nalazili logoraši.

31. srpnja 2008. godine – nastavak dokaznog postupka

Raspravi su prisustvovali i predstavnici Documente, HHO-a, OSCE-a, Građanskog odbora za ljudska prava, novinar Večernjeg lista Željko Grgurinović te Mara Miljević, supruga optuženog.

O obavljenom očevidu

Sutkinja Mrkoci, predsjednica Vijeća u ovome predmetu, izvijestila je da je dana 4. srpnja 2008. godine obavljen očevid na mjestu događaja u Zatvoru u Glini te da je o obavljenom očevidu sačinjen zapisnik.

Prigovor optuženika

Optuženik je prigovorio zakonitosti očevida. Smatrao je da je Sud na nezakonit način odbio njegov prijedlog da on osobno, kao i svjedok Nedeljko Momčilović, budu prisutni očevidu. Dapače, Sud njegov prijedlog nije ni unio u zapisnik niti je o tom prijedlogu odlučivao.

Utvrđeno je i da je od Ministarstva pravosuđa Republike Srbije zamolbenim putem zatraženo ispitivanje svjedoka Rade Varge, Đure Birača i Petra Baltića, no zamolnici nije udovoljeno iz Sudu nepoznatih razloga. Također, od Ministarstva pravosuđa BiH je zamolbenim putem zatraženo da se ispituju svjedoci Stanko Palanjčan i Nenad Petrović, no do danas toj zamolnici nije udovoljeno.

Svjedočenje Marije Litrić

Svjedokinja je uglavnom iskazivala o ekshumaciji tijela njenog ubijenog supruga i identifikaciji putem DNK analize.

Dokazni prijedlozi obrane

Branitelj optuženog Miljevića je predložio da se svjedok Dubravko Šimunović i vještak zavoda za sudsku medicinu dr. Milovan Kubat ispituju na slijedećoj raspravi.

Također je predložio da svi svjedoci koji se nalaze u Republici Srbiji i BiH budu ispitani putem videokonferencije.

Optuženik je prigovorio činjenici da do danas nije pribavljen vještački nalaz o zdravstvenom stanju svjedoka Marijana Benete, kojeg je Sud obvezao na dostavljanje medicinske dokumentacije koju treba pregledati medicinski vještak radi davanja mišljenja o sposobnosti ovoga svjedoka da svjedoči.

25. rujna 2008. godine - dokazni postupk

Izveštava: Maja Kovačević Bošković, Građanski odbor za ljudska prava

Suđenje prate: Jelena Đokić Jović - Documenta, Maja Kovačević Bošković - Građanski odbor za ljudska prava, Agnesse Andreucci i Nebojaša Paunović - Ured OSCE- a Zagreb, Željko Grgurinović - novinar Večernjeg lista, Slavica Kaurić - supruga pokojnog Janka Kaurića, Mara Miljević - supruga optuženog Rade Miljevića.

Na glavnu raspravu nije pristupio svjedok Dubravko Šimunović, za kojeg dostava nije uredno iskazana. Također, nije udovoljeno zamolnici koju je sud uputio Republici Srbiji radi ispitivanja svjedoka Vrga Rade, Birač Đure i Baltić Petra, a iz BiH je obaviješteno da u evidenciji ne postoji niti jedna osoba sa imenom Palančanin Stanko, dok postoji više osoba sa imenom i prezimenom Petrović Nenad ili Petrović Nedeljko, ali niti jedna nije rođena 1963. godine.

Vještačenje dr. Davora Strinovića, stalnog sudskog vještaka iz Zavoda za sudsku medicinu

Iskazao je da je u slučajevima kad je od smrti prošlo više godina, a tijela su pokopana u zemlji, teško predvidjeti vrijeme smrti, tj. koliko su tijela bila pokopana u zemlji.

Naveo je i kako su tijela Milana Litrića, Borislava Litrića te Ante Žužića pronađena u Glini na brdu Pogledić, iznad groblja, a posmrtni ostaci Janka Kaurića pronađeni su na starom katoličkom groblju u Glini.

Postupak identifikacije odvijao se tako što su skupljeni određeni podaci od strane rodbine, vezani za nestalu osobu, a zatim su usklađivani popisi nestalih osoba sa određenog područja. Pokojni Borislav Litrić identificiran je na temelju zubi, odjeće, dobi, visine i mjesta pronalaska tijela. DNA analiza u konkretnom slučaju nije vršena.

Izjavio je i da tijela prilikom obdukcije nisu bila u istom stadiju posmortalnih promjena, da na tijek raspadanja i truležnih promjena utječe velik broj čimbenika, kao npr. boravak na otvorenom, dubina na kojoj su tijela zakopana, te da iste postmortalne promjene ne moraju biti jednake čak i ako su dvije osobe smrtno stradale i zakopane u isto vrijeme.

Dokazni prijedlozi

Zamjenik ŽDO je ostao kod prijedloga da se ponovno pozovu i kao svjedoci ispitaju Ivica Pereković i Dubravko Šimunović, a odustao je od prijedloga da se ponovno pozovu svjedoci Milan Beneta i Nikola Čelap.

Branitelj optuženika je predložio da se pozovu i neposredno ispitaju svi predloženi svjedoci koje sud nije ispitao, ostao je kod prijedloga da se izvrši psihologijsko vještačenje iskaza svjedoka te da se pregleda video zapis izgleda optuženika u inkriminirano vrijeme. Predložio je i uvid u spise Županijskog suda broj K-23/09, K-25/09 i 42/93.

Predložio je da se putem nadležnog suda u R. Srbiji ispita da li svjedok Stanko Palančan boravi u kvartu Kotež, s obzirom da raspolaže tim podatkom, da se Sudu za ratne zločine u Beogradu, koji je zaprimio zamolnicu ŽS u Sisku, uputi požurnica kako bi se postupak po zamolnici proveo što prije.

Zamjenik ŽDO i opunomoćnik oštećenka usprotivili su se psihologijskim vještačenjima svjedoka, a vezano za ostale prijedloge obrane odluku su prepustili sudu.

U nastavku dokaznog postupka konstatirano je da su pročitani zapisnici o ispitivanju svjedoka Ivice Cindrića, Ivana Cestarića, Živka Kladara, Slavice Kaurić, Ivana Klobučara, Željka Palmara, Davora Radanovića, Ivana Marekovića, Ivana Šbarića, Đure Relića, Stoje Baltića, Milana Baltića, Miroslava Medića, Mace Klobučar, Đurđe Priljeva, Stojana Priljeva, Ane Radanović i Milana Bulata.

Konstatirano je i da je pročitano:

- zapisnik o ekshumaciji posmrtnih ostataka civilnih i vojnih žrtava od 6. studenog 1996,
- zapisnik o pregledu posmrtnih ostataka od 8. studenog 1996,
- zapisnik o identifikaciji mrtvih tijela Milana Litrića i Ante Žužića od 15. studenog 1996,
- zapisnik o identifikaciji mrtvog tijela Janka Kaurića od 22. studenog 1996 godine,
- zapisnik o identifikaciji mrtvog tijela Borislava Litrića od 13. prosinca 2001. godine,
- zapisnik o prepoznavanju od 9. ožujka 2006. godine,
- zapisnik o očevidu na licu mjesta od 4. srpnja 2008.,

Također je konstatirano je da je izvršen uvid u:

- fotografiju na listu 162 spisa,
- knjigu primopredaje zatvorske straže pod nazivom «Zatvor Glina», «Spisak zatvorenika», knjigu pod nazivom «rokovnik», »Krađe u hrvatskim selima» vlasnika Palančan Čaneta,
- spis Županijskog suda u Sisku broj K-23/92, K-25/92,
- fotodokumentaciju očevida od 4. srpnja 2008. godine,
- fotodokumentaciju očevida i ekshumacije.

Pročitana je dokumentacija o pregledu mrtvih tijela Janka Kaurića, Milana Litrića, Borislava Litrića i Ante Žužića.

Rješenje Vijeća

Vijeće je prihvatilo prijedlog branitelja za ponovnim pozivanjem i ispitivanjem svjedoka Nikole Čelapa, Željka Šedlbauera i Damira Vandelića. Svjedok Dubravko Šimunović pozvat će se uz prijetnju dovođenja. Također su prihvaćeni i prijedlog branitelja optuženika da se od Suda za ratne zločine u Beogradu zatraži žurno postupanje u njihovom predmetu broj KRI-94/08, prijedlog da se izvrši uvid u spis Županijskog suda u Sisku K-42/93, prijedlog da se kod nadležnog suda u Beogradu dopuni zamolnica i da se kao svjedok ispita Stanko Palančan. Odbijen je dokazni prijedlog branitelja optuženika da se ponovno kao svjedoci pozovu Mladen Beneta i Ivica Pereković te svjedoci Davor Ivan Rođak, Krunoslav Blagušević, Klaudio Brozd, Nenad Đurić, Dražen Milković, Vedran Srdar, Davor Čajko, Dalibor Šušnjić, Davor Udovičić, Ahmet Tahirović, Đuro Vuksanović, Neven Makraić, Robert Hasija, Zvonko Mance, Zoran

Starijački, Slavko Tomić, Davorin Videk, Josip Kučko, Vladimir Hercigonja, Dražen Grdelić, Damir Bešić, Zoran Sekić, Dalibor Bartolin, Nikola Jukić Sunarić, Marinko Sudar, Neven Žordić (svjedoci predloženi u pisanom podnesku od 13. ožujka 2008. godine)

Odbijen je i dokazni prijedlog branitelja za psihologijskim vještačenjem mogućnosti vjerodostojnog iskazivanja svjedoka i prijedlog da se pregleda video zapis izgleda optuženika u inkriminirano vrijeme.

Odbijen je i dokazni prijedlog optuženika Rade Miljevića da se pozovu i neposredno ispituju svjedoci Nikola Baltić, Ljiljana Branković, Darinka Jednak i Dušan Manojlović.

3. studeni 2008. godine - dokazni postupak

Izveštava: Maja Kovačević Bošković, Građanski odbor za ljudska prava, Zagreb

Suđenje prate i: Jelena Đokić Jović - Documenta, Jorge Fuentes Monzonis - Vilallonga, voditelj ureda OSCE-a u Zagrebu, Agnese Andreucci i Nebojaša Paunović - Ured OSCE-a Zagreb, Zvezdana Lalić, prevoditeljica, Saša Čobanov - HHO, Davor Trkulja, konzul Republike Srbije u RH, Željko Grgurinović, novinar Večernjeg lista, Slavica Kaurić, supruga pokojnog Janka Kaurića, Mara Miljević, supruga optuženog Rade Miljevića.

Na glavnu raspravu nisu pristupili svjedoci Damir Vandelić, Željko Šedlbauer i Dušan Čelap. Na raspravu su uredno pozvani, no nedolazak na raspravu nisu opravdali.

Za svjedoka Dubravka Šimunovića, koji također nije pristupio, od PU Zagrebačke primljena je obavijest da na njihovom području živi više osoba pod tim imenom i prezimenom, a da niti jedan nije prijavljen na adresi Zagreb, Božidara Magovca 17.

Sudu za ratne zločine u Beogradu upućena je požurnica za zamoljeno postupanje, no od Suda nije stigao nikakav odgovor.

Od tužiteljstva R BiH dana 29. listopada 2008. godine zaprimljena je obavijest da broj telefona 0038755204929 ne pripada osobi imena Petrović Nenad ili Nedeljko.

Spisu je pridodan spis broj K-42/93.

Dokazni prijedlozi

Zamjenik ŽDO iz Sisaka izjavio je da je suglasan sa čitanjem iskaza svjedoka Željka Šedlbauera, Damira Vandelića i Dušana Čelapa, na što je **branitelj optuženika** izjavio da nije suglasan sa čitanjem istih, jer je Damir Vandelić u predhodnom postupku govorio kako je neka druga osoba odvela oštećenike kritične zgođe, a s obzirom da Vijeće zasjeda u izmijenjenom sastavu smatra nužnim pozvati predložene svjedoke.

Branitelj je predložio da se u nastavku dokaznog postupka ispituju kao svjedoci Srećko Ostojčić iz Gline (na okolnost da je jedan od Litrića ubijen u zatvoru), Ivan Meštović iz Zagreba, Siniša Ibrišimović iz Splita, Robert Hasija i Tonči Turić (na okolnost da je oštećenike iz logora u Glini odvela druga osoba, a ne opt. Rade Miljević).

Zamjenik ŽDO iz Siska usprotivio se ovom dokaznom prijedlogu s obrazloženjem da se time samo doprinosi odugovlačenju kaznenog postupka.

Obrana je ostala kod prijedloga da se sačeka obavijest Suda za ratne zločine u Beogradu o udovoljenju zamolnici.

Branitelj optuženika dodao je da ima saznanja da su zamolbenim putem u Beogradu ispitani svjedoci Rade Vrga, Pero Baltić i Đuro Birač, dok svjedoci za koje je zatraženo zamolbeno ispitivanje još nisu ispitani.

Punomoćnik oštećenika predložio je da se izradi skica lica mjesta na kojem je Sud obavio očevid 4. srpnja 2008. godine.

Odluka Vijeća

Vijeće je prihvatilo prijedlog branitelja optuženika pa će se uz prijetnju dovođenja pozvati svjedoci Damir Vandelić, Željko Šedlbauer i Dušan Čelap. Pozvat će se i svjedoci Ivan Meštrović, Siniša Ibršimović i Srećko Ostojić, a o ispitivanju Roberta Hasijske i Tončija Turića odlučit će se nakon što branitelji dostave Sudu adrese njihovih prebivališta.

Odbijen je prijedlog branitelja da se kao svjedok ispita Dubravko Šimunović, jer je očito da se dokaz neće moći pribaviti u primjerenom roku.

Odbijen je i prijedlog punomoćnika oštećenika da se izradi skica lica mjesta, s obrazloženjem da su činjenice koje bi se na taj način trebale utvrditi već u dovoljnoj mjeri utvrđene.

Pritvor protiv optuženog Rade Miljevića je produljen.

Ročište zakazano za dan 4. studenog 2008. godine je odgođeno, a slijedeća su zakazana za **15. i 16. prosinca 2008. godine u 9,30 sati.**

Pozvat će se svjedoci Damir Vandelić, Željko Šedlbauer, Dušan Čelap, Ivan Meštrović, Siniša Ibršimović i Srećko Ostojić.

15. prosinac 2008. godine - dokazni postupak

Izvjestava: Maja Kovačević Bošković, Građanski odbor za ljudska prava

Suđenje prate i: Agnesse Andreucci i Nebojša Paunović - Ured OSCE-a Zagreb, Željko Grgurinović, novinar Večernjeg lista, Slavica Kaurić, supruga pokojnog Janka Kaurića, Mara Miljević, supruga optuženog Rade Miljevića, Renata Čučković, kćerka optuženog Rade Miljevića.

Na glavnu raspravu su pristupili svjedoci Damir Vandelić i Ivan Meštrović, a nisu pristupili svjedoci: Željko Šedlbauer, Dušan Čelap, Srećko Ostojić i Siniša Ibršimović.

U spis predmeta priloženi su zapisnici o ispitivanju svjedoka Rade Vrga, Đure Birača i Petra Baltića, koji su ispitani zamolbenim putem.

Svjedočenje Damira Vandelića

Svjedok je rekao da ostaje kod iskaza koji je dao 20. ožujka 2007. godine. Dodao je da je zarobljen u Hrvatskoj Kostajnici 12. rujna 1991. godine. Nakon toga je dva dana boravio u Kukuruzarima, a potom je odveden u Zatvor u Glinu.

Rekao je da je pok. Janko Kaurić odveden iz tzv. »Muzičke dvorane«, no nije vidio da li je odveo lijevo prema samicama ili desno prema izlazu iz zatvora.

Poznat mu je kapetan Marić. Rekao je daje navedeni bio jedan od batinaša u Zatvoru. Sjeća se da je Mile Paspalj bio vojno i politički moćna osoba, dok je Đuro Birač bio Upravitelj Zatvora. Misli da je kapetan Marić bio u grupi ljudi koji su odveli Kaurića. Kada su pitali kuda ga vode, jedan od stražara, misli da se zvao Pero Vlaić ili Vladić, upozorio ih je da šute i potvrdio je da ga vode na streljanje. Svjedok je rekao da je uz Janka Kaurića izveden još jedan čovjek, ali se nije mogao sjetiti njegovog imena. Ljudi koji su odveli Kaurića stajali su ispred vrata dvorane. Sjeća se da je u toj grupi bilo troje ljudi ili više. Misli, no nije siguran, da je, nakon odvođenja Kaurića, čuo otvaranje glavnih ulaznih vrata. Ne sjeća se da je itko ikada spominjao ime Rade Miljević u kontekstu odvođenja Janka Kaurića iz zatvora.

Prijedlog branitelja

Branitelj optuženika priložio je u spis **presliku zapisnika o saslušanju svjedoka Damira Vandelića** pred istražnim sucem Županijskog suda u Zagrebu, od 1997. godine, iz kaznenog koji se vodio protiv okrivljenog Mile Paspalja, zbog kaznenog djela iz čl. 122. OKZ RH.

Predložio je da se svjedoku predoči taj iskaz, odnosno kontradiktornosti između sadržaja tog iskaza i iskaza koji svjedok dao na glavnoj raspravi u postupku protiv opt. Rade Miljevića.

Vijeća je **odbilo** prijedlog branitelja, navodeći da se radi o dokaznom prijedlogu čija upotreba po zakonu nije dopuštena.

Svjedočenje Ivana Meštrovića

Svjedok je izjavio da je bio pripadnik pričuvnog sastava policije te je zajedno sa još 60 ljudi zarobljen 12. rujna 1991. godine na području Hrvatske Kostajnice. Nakon kratkog boravka u Kukuruzarima odvedeni su u Zatvor u Glini. Tamo su ih smjestili u jednu prostoriju u kojoj se nalazili kreveti na kat. Rekao je da je bio smješten na donjem krevetu u lijevom kutu prostorije, preko puta prozora, tako da nije imao dobar pogled na dvorište. Sjeća se dovođenja i nekih drugih ljudi, koji su bili uhvaćeni u selima oko Gline. Sjeća se i svjedoka Damira Vandelića, koji je imao ležaj pokraj njega. Optuženog Radu Miljevića nikada nije vidio i siguran je da ga on nije tukao.

Dokazni prijedlozi

Zamjenik ŽDO predložio je da se pročitaju iskazi zamolbeno ispitanih svjedoka Petra Baltića, Rade Vrga i Đure Birača.

Tomu se optuženik usprotivio sa obrazloženjem da njemu nije bilo omogućeno postavljanje pitanja navedenim svjedocima.

Zamjenik ŽDO predložio je i čitanje iskaza Željka Šedlbauera i Dušana Čelapa, danih u «prijašnjem postupku».

Branitelj optuženika usprotivio se tom prijedlogu.

Branitelj optuženika je predložio ponovno ispitivanje svjedoka Srećka Ostojića, Roberta Hasije, Siniše Ibrišimovića, Željka Šedlbauera i Dušana Čelapa.

Predložio je i suočenje svjedoka Turudića i Štajdohara sa svjedokom Vandelićem, tj. suočenje svih svjedoka čiji su iskazi kontradiktorni u pogledu odlučnih činjenica.

Predložio je da se ponovno pozovu i ispituju svjedoci Mladen Beneta i Ivica Pereković te da se putem video konferencije ispita Pero Vladić.

Optuženi Rade Miljević složio se sa dokaznim prijedlozima svoga branitelja, a predložio je ispitivanje putem video konferencije Dragana Matijevića, Žarka Zlokasa, Rade Vrge, Đure Birača i Petra Baltića. Predložio je i ispitivanje svih svjedoka koji su prema popisu zatvorenika bili zatočeni u «muzičkoj dvorani» te provedbu psihologijskog vještačenja mogućnosti vjerodostojnog iskazivanja svjedoka.

Zamjenik ŽDO usprotivio se suočavanju svjedoka, a odluku o ostalim dokaznim prijedlozima prepustio je Vijeću.

Odluka Vijeća

Vijeće je odbilo dokazne prijedloge branitelja da se kao svjedoci ispituju Srećko Ostojić, Robert Hasija i Siniša Ibrišimović, da se radi neposrednog ispitivanja pozovu Željko Šedlbauer i Dušan Čelap, jer su činjenice koje bi se tim prijedlozima utvrđivale već dovoljno utvrđene.

Odbijen je i dokazni prijedlog branitelja da se provede suočenje svjedoka Turudića i Štajdohara sa svjedokom Vandelićem, da se ponovno pozovu i neposredno ispituju svjedoci Mladen Beneta i Ivica Pereković, jer su činjenice koje bi se tim prijedlogom utvrđivale također u dovoljnoj mjeri utvrđene.

Odbijen je i prijedlog branitelja da se putem video konferencije ispita svjedok Pero Vladić, prijedlog optuženika da se na isti način ispituju Dragan Matijević, Žarko Zlokas, Rade Vrga, Đuro Birač i Petar Baltić, kao i prijedlog za provođenjem psihologijskog vještačenja iskaza svjedoka.

Konstatirano je da su pročitani:

- zapisnik o ispitivanju svjedoka Petra Baltića od 27. listopada 2008,
- zapisnik o ispitivanju svjedoka Rade Vrge od 27. listopada 2008,
- zapisnik o ispitivanju svjedoka Đure Birača od 27. listopada 2008.

Obrana optuženog Rade Miljevića

Optuženik je rekao da u cijelosti kod iskaza danog 9. svibnja 2007. godine te je ponovno istaknuo kako se ne smatra krivim za kazneno djelo koje mu je stavljeno na teret. Nije imao ništa drugo za dodati.

Zamjenik ŽDO kao niti branitelji optuženika nisu imali daljnjih pitanja.

Dokazni postupak je završen.

Zamjenik ŽDO iz Siska je u završnom govoru rekao da su u ovom ponovljenom postupku otklonjeni svi nedostaci na koje je ukazao Vrhovni sud Republike Hrvatske u svom ukidbenom rješenju. Na nedvojben način utvrđeno je da je opt. Rade Miljević počinio kazneno djelo koje mu se optužnicom stavlja na teret. Rekao je da su svjedoci Pavle Štajdohar, Ivica Pereković i Ivan Turudić „decidirano i okolnosno iskazivali o načinu na koji je optuženik ušao u logor, a zatim i izveo četvoricu oštećenika obzirom da su se isti nalazili u neposrednoj blizini i neposredno čuli kada se optuženik po ulasku u zatvor predstavio kao Rade Miljević“. ⁶ Sud se, nakon obavljenog uviđaja na licu mjesta, nakon što je vidio cjelokupni prostor logora, mogao uvjeriti u vjerodostojnost iskaza tih svjedoka.

Zamjenik ŽDO iz Siska rekao je da je Sud saslušao veliki broj svjedoka, bivših zatočenika u logoru, iz čijih iskaza se ne mogu utvrditi odlučne činjenice. Rekao je da su ti svjedoci u logoru bili pod strogim režimom, stoga nisu niti mogli uočiti sve događaje u krugu logora.

Optužba smatra da je optuženik Tempore criminis izveo oštećenike iz logora i predao ih neutvrđenom broju naoružanih i uniformiranih osoba pod vodstvom Jose Kovačevića. U prilog ovom uvjerenju govore i materijalni dokazi izvedeni tijekom dokaznog postupka: dnevnik straže i dnevnik Stanka Palančana, u kome je evidentirano da su oštećenici, dana 20. rujna 1991. godine, izvedeni iz logora i predani Josi Kovačeviću. Optužba smatra da je napomena da su zarobljenici odvedeni u Knin nevjerodostojna, jer je neposredno utvrđeno da su oštećenici odvedeni na brdo Pogledić i ubijeni iz vatrenog oružja. Iz zapisnika o ekshumaciji mrtvih tijela, iz nalaza i mišljenja vještaka sudske medicine, je vidljivo da su oštećenici ubijeni vatrenim oružjem. Iz iskaza svjedoka Anice Čučković, Radeta Velića i Petra Baltića (saslušan je zamolbenim putem), vidljiv je motiv ubijanja oštećenika, a to je odmazda zbog smrti trojice pripadnika tzv. „Vojske RSK“.

Zamjenik ŽDO iz Siska rekao je da je tijekom ovog postupka utvrđeno da je oštećenik Borislav Litrić ubijen iz vatrenog oružja i pokopan na brdu Pogledić, stoga smatra da je uzrok smrti, koji se navodi u presudi protiv opt. Stanka Palančanina i opt. Ranka Pralice, pogrešno utvrđen.

Zamjenik ŽDO iz Sisaka je predložio da se optuženik proglasi krivim i osudi po zakonu te da se protiv njega produlji pritvor do pravomoćnosti presude.

Branitelj odvjetnik Zorko Kostanjšek je u cijelosti ostao kod završnog govora, koji je dao na glavnoj raspravi dana 9. svibnja 2007. godine, te završnog govora danog u pismenom obliku. Na današnjem ročištu je dopunio završnu riječ. Predložio je „da Sud preotvori raspravu jer nema uvjeta za donošenje presude“. ⁷ Rekao je da su tijekom postupka počinjene bitne povrede kaznenog postupka i da nije do kraja utvrđeno činjenično stanje, te da postoji zapreka za vođenje ovog postupka, a to je postojanje pravomoćne presude, kojom je Sud utvrdio način i mjesto smrti pokojnog Borislava Litrića, kao i osoba odgovornih za nestanak Milana Litrića i Ante Žužića. U odnosu na Janka Kaurića, branitelj je predložio da njegov branjenik bude oslobođen od optužbe, jer tijekom postupka nije dokazano da bi njegov branjenik počinio djelo koje mu se stavlja na teret. Rekao je: „... ako postoji pravomoćna presuda kojom je utvrđeno da je B. Litrić lišen života u logoru, i ako vi sada donesete presudu kojom se utvrđuje da je to učinjeno na drugi način i na drugom mjestu, onda to otvara mogućnost trećem sudu da donese presudu kako je isti ubijen na

---

⁶ Zapisnik s ročišta za glavnu raspravu, od 16. prosinca 2008. godine, str. 2. st. 2.

⁷ Zapisnik s ročišta za glavnu raspravu, od 16. prosinca 2008. godine, str. 2. st. 4.

trećem mjestu i na treći način i četvrtom sudu da o tome donese neku sasvim drugačiju presudu.⁸ Branitelj je rekao da je Vrhovni sud Republike Hrvatske, u ukidbenom rješenju, uputio niži sud da je potrebno izvršiti suočavanje svjedoka čiji iskazi se razlikuju, a što Sud tijekom ponovljenog postupka nije učinio. Sud nije prihvatio dokazni prijedlog pregledavanja CD-a, na kome se vidi kako je optuženik izgledao u kritično vrijeme. Branitelj je rekao da je ovaj predmet pravno i činjenično vrlo kompliciran, „a naročito je zakompliciran činjenicom da se optužba temelji na iskazima lažnih svjedoka što je još jedna od specifičnosti ovoga predmeta.....Kada je pokrenut istražni postupak i nakon ispitivanja svjedoka koji su u početku teretili optuženika (Štajdohar, Pereković i Kotnik), bilo je sasvim jasno da postoji velika mogućnost da su svjedoci u dogovoru i da lažu jer njihovi iskazi nisu bili suglasni u mnogim bitnim detaljima, a bili su suglasni jedino u tome da je optuženik izveo oštećenike iz logora.“⁹ Branitelj je analizirao iskaze navedenih svjedoka, razlike u njihovu kazivanju. Također je analizirao i iskaze ostalih svjedoka. Nadalje, rekao je da su iskazi svjedoka koji terete optuženika suprotni materijalnim dokazima u spisu; suprotni iskazima ostalih svjedoka, koji su bili nazočni kritične zgrade; suprotni ranijim iskazima, koje su ti svjedoci davali o istom događaju; da su njihovi iskazi međusobno različiti, a da se slažu jedino u pogledu osobe optuženika; da „motivi za lažno svjedočenje postoje jer je jasno da se neki od bivših logoraša, koji su u logoru trpjeli strašne batine i torturu, žele osvetiti pripadnicima srpskog naroda, jer još uvijek smatraju da su im svi oni krivim za zločine koje su prema njima počinili. Naprotiv, motivi kod svjedoka obrane, hrvatskih ratnih zarobljenika, koji nisu teretili Miljevića po naravi stvari ne mogu postojati“.¹⁰

Nadalje, branitelj je rekao da je povrijeđeno temeljno pravo optuženika na obranu, jer nije imao prilike postavljati pitanja svjedoku Ivici Perekoviću, koji je odbio odgovarati na njegova pitanja. Optuženik nije mogao postavljati pitanja ni svjedocima koji su ispitivani zamolbenim putem. Nakon ukidanja presude Vijeće za ratne zločine se izmijenilo. Optuženik nije pred novim članom vijeća mogao postavljati pitanja svjedocima Ivici Perekoviću i Mladenu Beneti, jer su odbili svjedočiti. Branitelj je rekao da bi jedna eventualno osuđujuća presuda morala dati argumentirane odgovore na mnoga pitanja. „Može li se ikako objasniti kako to da je J. Kaurić (prema nalazu obducenta) imao brojne lomove stare 2 – 3 tjedna. U logoru je bio točno 3 dana i nigdje nije evidentirano, niti je itko od svjedoka rekao da je bio tako teško povrijeđen prije dolaska u logor. To znači da je on morao živjeti još najmanje 2 do 3 tjedna nakon izvođenja iz logora, što isključuje nekakvo ubijanje nakon izvođenja iz logora, nego je moguće jedino da je ubijen barem dva tjedna po izlasku iz logora, time je automatski obezvrijeđena teza o dogovoru za ubijanje, jer bi se onda ubijanje moralo dogoditi brzo nakon izvođenja iz logora, ako je bilo obuhvaćeno nekakvim dogovorom između opt. i likvidatora. Trebalo bi objasniti radi čega su Palančanin i Pralica pravomoćno proglašeni krvima, ne samo za smrt B. Litrića, nego i za nestanak M. Litrića i A. Žužića. Posebno pri tome treba imati u vidu da se ta presuda temelji na iskazu svjedoka P. Stajdohara, a naročito nas zanima kako će biti obrazloženo zašto je moguće donesti drugačiju presudu od ove pravomoćne presude. Također mislim da se uopće ne može valjano obrazložiti zašto nije postupljeno po nalogu VSRH (suočenje svjedoka i predočavanje njihovih ranijih iskaza)“.¹¹

Branitelj je rekao da očekuje da će biti pojašnjeno je li moguće donijeti valjanu presudu ako optuženik ne može ispitivati svjedoka. Zašto svjedoci, koji su odbili svjedočiti, nisu prinudno dovedeni. Zašto dvadesetak ljudi, koji su bili zajedno sa svjedokom Ivanom Turudićem, nisu vidjeli niti čuli optuženika, niti su kasnije čuli od stražara da bi optuženik bio osoba odgovorna za odvođenje oštećenika. Rekao je da bi trebalo argumentirano objasniti velike razlike u iskazima

⁸ Zapisnik s ročišta za glavnu raspravu, od 16. prosinca 2008. godine, str. 3. st. 2.

⁹ Zapisnik s ročišta za glavnu raspravu, od 16. prosinca 2008. godine, str. 3. st. 2.

¹⁰ Zapisnik s ročišta za glavnu raspravu, od 16. prosinca 2008. godine, str. 5. st. 2.

¹¹ Zapisnik s ročišta za glavnu raspravu, od 16. prosinca 2008. godine, str. 7. st. 3.

svjedoka optužbe, koji su u više navrata sasvim različito svjedočili. Trebalo bi obrazložiti, a ne pretpostaviti, vezu između odvođenja i planiranja ubojstva. Branitelj je rekao da dvojbene situacije treba tumačiti u korist optuženika (nakon ispitivanja dva vještaka medicinske struke i nakon razmatranja svih zapisnika o ekshumaciji i obdukciji još uvijek nije razjašnjeno jesu li tijela oštećenih nađena u istoj grobnici ili ne; rane na tijelima oštećenika i razlike u truležnim promjenama ukazuju na određenu vjerojatnost da nisu svi usmrćeni na istom mjestu i u isto vrijeme stavljeni u grob; dvojbena je vrijeme odvođenja oštećenika; ostao je sporan izgled optuženika tempore criminis; na uviđaju je sudjelovao samo svjedok Pavle Štajdohar, dok ostali svjedoci optužbe nisu bili nazočni, iako je obrana to predlagala).

Branitelj je rekao da, ako Sud ne preotvori raspravu, očekuje odbijajuću, odnosno oslobađajuću presudu.

Branitelj odvjetnik Domagoj Rupčić se u cijelosti pridružio završnoj riječi branitelja Zorka Kostanjseka. Osvrnuo se na dokaznu snagu isprava koje prileže ovom spisu, posebice zapisnike o ispitivanju saslušanih svjedoka u drugim postupcima. Sačinio je elaborat o formalnim i materijalnim posljedicama pravomoćnosti presuda. Analizirao je primjenu odredbi čl. 6. Europske konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda, a koja se odnosi na pravično suđenje. Analizirao je razliku u pravnom položaju suizvršitelja i pomagača, stupanj njihove kaznene odgovornosti.

Branitelj je pročitao svoj završni govor i predao ga u pismenom obliku u spis.

Braniteljica Tatjana Šijan se u cijelosti pridružila završnom govoru odvjetnika Zorka Kostanjseka i odvjetnika Domagoja Rupčića, te je ostala kod završnog govora odvjetnika Veljka Miljevića u pismenom obliku dana 14. lipnja 2007. godine. Ukratko je analizirala provedeni dokazni postupak. Rekla je da su i u ponovljenom postupku ostale dvojbene sve odlučne činjenice. Ostalo je dvojbena je li opt. Rade Miljević ikada stupio u prostor logora u Glini, te da li je on bio osoba koja je oštećenike izvela iz toga logora i predala nepoznatim osobama radi likvidacije. Rekla je da su dvojbe ostale, jer se pokazalo da iskazi ispitanih svjedoka nisu vjerodostojni, što se očituje u njihovoj različitosti i neutemeljenosti o činjenicama o kojima govore, a poglavito su u potpunoj suprotnosti s materijalnim dokazima, dnevnicima straže. Ostalo je dvojbena vrijeme i način ubijanja oštećenika.

Braniteljica smatra da nema dokaza da je optuženik počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret te da je u predmetnom postupku moguće donijeti jedino oslobađajuću presudu.

Opt. Rade Miljević se pridružio završnim govorima svojih branitelja te je ostao kod svog završnog govora, koji je dao na ročištu za glavnu raspravu dana 14. lipnja 2007. godine. Dodao je da je ovaj postupak još jednom pokazao „da se radi o politički montiranom procesu kojeg je rodonačelnik osoba po imenu Ivan Pandža, zvan „Orkan“, a koji je i direktno izvršio utjecaj na svjedoke optužbe i instruirao ih o načinu na koji će svjedočiti u ovom kaznenom postupku, a također bio i inicijator medijskih televizijskih emisija i napisao u kojima će se mene označiti kao zločinca.“¹²

---

¹² Zapisnik s ročišta za glavnu raspravu, od 16. prosinca 2008. godine, str. 11. st. 10

Optuženik je rekao da apsolutno poriče kazneno djelo koje mu se stavlja na teret. Rekao je da nikada nije stupio u prostor glinskog logora tijekom rata te da izražava duboku sućut prema žrtvama toga rata, kao i prema žrtvama iz ovog kaznenog postupka. Sebe smatra žrtvom jednog ovako montiranog procesa. Rekao je da je tijekom rata radio na organiziranju pomoći obiteljima poginulih boraca, pružao im moralnu pomoć. Radio je na organiziranju pokopa poginulih.

Analizirao je provedeni dokazni postupak, iskaze svjedoka, kontradiktornosti u tim iskazima. Detaljno je analizirao iskaze svjedoka Pavla Štajdohara, Ivana Turudića, Zorana Kotnika, Nikole Sužnjevića. Analizirao je nalaz i mišljenje vještaka sudsko medicinske struke, za koje je rekao da ukazuje da četvorica oštećenika nisu istovremeno stradali, a da je Janko Kaurić smrtno stradao dva do tri tjedna nakon što je izveden iz zatvora.

Predložio je da ga se oslobodi od optužbe. U spis je priložio kopiju svoga pisanog završnog govora.

Glavna rasprava je završena.

17. prosinac 2008. godine - objava presude

Izvyštava: Maja Kovačević Bošković, Građanski odbor za ljudska prava

Suđenje prate i Nebojša Paunović - Ured OSCE- a Zagreb, Željko Grgurinović novinar Večernjeg lista, Slavica Kaurić, supruga pokojnog Janka Kaurića, Mara Miljević, supruga optuženog Rade Miljevića, skupina hrvatskih branitelja.

Predsjednica Vijeća za ratne zločine objavila je i ukratko obrazložila presudu kojom je **optuženi Rade Miljević proglašen krivim** što je 20. rujna 1991. godine u Glini, koristeći okolnosti oružane pobune na tom području, iz zatvora izveo zatočene civile, i to: Janka Kaurića, Milana Litrića, Borislava Litrića i Antu Žužića, te ih predao, radi likvidacije, neutvrđenom broju naoružanih nepoznatih osoba, koji su ih dočekali ispred zatvora u Glini te su potom isti usmrćeni hicima iz vatrenog oružja na brdu Pogledić iznad Gline.

Osuđen je na kaznu zatvora u trajanju od 12 godina.

U izrečenu kaznu uračunava se vrijeme koje je proveo u pritvoru od 9. ožujka 2006. godine. Oštećenici Ana Litrić, Marija Litrić, Ivan Litrić, Slavica Kaurić i Ivica Žužić upućeni su da svoj imovinskopravni zahtjev ostvare u parnici.

Optuženi Rade Miljević dužan je na ime troškova postupka platiti sudu iznos od 12.027,00 kn.

Protiv optuženika produžen je pritvor.